

[Pürschel.]

aabne Døre. Det vilde i hvert Fald for den Mand, hvis Forhold det drejede sig om, være en overordentlig pinlig Fremgangsmaade at vælge, saa her forekommer det mig, at humane Hensyn maatte føre til at give Adgang til at lukke Dørene under Retsforhandlingen i hvert Fald.

Men ogsaa bortset fra Offentligheden rummer jo den processuelle kontradiktoriske Fremgangsmaade, hvor man maatte have en Mand, der paastod dette Indgreb, Anklagemyndigheden, og en Forsvarer, der modsatte sig det eller fremhævede dets Betænkelighed, store Garantier, som ikke kan naas ad anden Vej, og det forekommer mig, at de Argumenter, man har fremhævet i Bemærkningerne mod at lade Domstolene afgøre det, ikke er af tyngende Vægt. Man siger, at det vilde forudsætte en langvarig sagkyndig Undersøgelse. Ja vel, men i en Række af disse Tilfælde vil man have den langvarige sagkyndige Undersøgelse i Forvejen, ganske simpelt af den Grund, at man skal have en Erklæring om Mandens aandelige Tilstand, og derfor vilde dette ikke betyde nogen Forsinkelse. Dernæst er det jo endelig ikke udelukket, at man kunde tage det i to Tempi, for at citere en gammel Politiker, som har sat dette urigtige Udtryk ind i Verden. Altsaa, det Argument forekommer mig ikke at være afgørende. Og det andet: at Domstolene af juridisk-humane Grunde vilde være lidet tilbøjelige til at træffe en Bestemmelse af dette Indhold — forekommer mig at være afgjort uheldigt, thi kan man ikke overbevise den juridiske Dommer om, at dette er det samfundsmæssigt rigtige og et Indgreb, der ikke overskrider, hvad man af Hensyn til Individet bør gaa til, saa maa det være, fordi det ikke er tilstrækkeligt begrundet. Den Tillid har jeg til Domstolene, og jeg maa have Lov til at fremhæve, at den danske Dommerstand har vist, at den ingenlunde er bange for at benytte de Midler, som den moderne Straffelovgivning lægger i dens Haand. Naar man lægger Mærke til, hvor ofte der idømmes Sikkerhedsforvaring, vil man se, at den danske Dommerstand virkelig har vist sig at være fuldt paa Højde med den Straffelov, man har lagt i dens Haand, og derfor

finder jeg, at dette Argument i Bemærkningerne er af afgjort uheldig Art.

Saa siges der, at man vilde opfatte Kastration som en Tillægsstraf, ifald den dikteredes af en juridisk Domstol. Ja, efter min Mening forandrer denne Foranstaltning ikke Karakter hverken over for Individet eller over for Samfundet derved, at man henlægger Afgørelsen fra een Myndighed til en anden, lige saa lidt som den forandrer Karakter derved, at man giver den et andet Navn.

Hvad angaar det, der er Princippet i det hele: Udvidelse af Adgangen til at skride ind paa denne Maade, saaledes at man kan skride ind over for Sædelighedsforbrydere, ogsaa uden at de samtykker deri — maa jeg sige, at jeg for mit Vedkommende er villig til at overveje dette og ogsaa paa Forhaand er ret velvilligt indstillet over for Tanken. Det er jeg ud fra den Betragtning, at Retssikkerheden er et saa vægtigt Hensyn i det moderne Samfund — vi har set det fremhævet meget stærkt —, og naar man ikke er villig til at gaa til det, som man fra saa mange Sider ønsker, nemlig Dødsstraf, der skaber den absolutte Sikkerhed imod, at den paagældende gentager sin Forbrydelse, saa maa man efter min Mening fra Samfundets Side være villig til at overveje et Indgreb som dette. Det har jo ogsaa vist sig, at man overalt i Udlandet beskæftiger sig med disse Tanker, men jeg ønsker at fremhæve, at det, man her haaber at vinde for Retssikkerheden, det vinder man ikke, uden at man giver noget i Stedet. Man faar overhovedet intet i denne Verden uden at give noget derfor, og man giver ogsaa noget her. Man giver for det første det ideelle, som man saa stærkt har fremhævet i Straffelovskommissionen, idet man nu i Virkeligheden i Retssikkerhedens Tjeneste gaar til en Lemlæstelse af Folk. Dernæst maa man jo tage med den Ulempe, at man ved denne Foranstaltning skaber i det danske Samfund en Kreds af Kastrater, hvis aandelige Egenskaber man i Almindelighed vurderer som værende samfundsmæssigt set meget ringe, og disse Personer kan derfor, hvis der er en stor Masse af dem, meget vel betyde en vis aandelig Fare for Samfundet.

Jeg tror imidlertid, at Samfundet ganske